اخبار

هشدار پلیس درباره مصرف قارچ‌های روان‌گردان یا ماشروم

سرکلانتر دهم پلیس پیشگیری فاتب، نسبت به پیامدهای مصرف قارچ‌های روان‌گردان موسوم به ماشروم، هشدار داد.

به گزارش خبرآنلاین، سرهنگ ابراهیم مختاری، در گفتگو با مهر اظهار داشت: قارچ‌های روان‌گردان از جمله موادی هستند که برخی از گونه‌های آن‌ها حاوی ماده‌ای به نام سیلوسایبین بوده و مصرف آن می‌تواند موجب تغییر در عملکرد مغز، ادراک محیط، احساسات و قدرت تشخیص و تصمیم‌گیری افراد شود.

وی افزود: آثار مصرف این مواد در افراد مختلف متفاوت است و ممکن است با تغییر در درک زمان و محیط، اختلال در قضاوت، اضطراب، ترس، سردرگمی و حتی احساس از دست دادن کنترل همراه باشد. در برخی شرایط نیز فرد ممکن است نتواند خطرات محیطی را به‌درستی تشخیص دهد و تصمیم‌های پرخطر اتخاذ کند.

سرکلانتر دهم پلیس پیشگیری فاتب با اشاره به باور نادرست بی‌خطر بودن مواد طبیعی تصریح کرد: طبیعی بودن یک ماده به معنای بی‌ضرر بودن آن نیست و قارچ‌های ناشناخته ممکن است از نظر ظاهری شباهت زیادی به گونه‌های روان‌گردان داشته باشند، اما حاوی ترکیبات سمی بوده و مسمومیت‌های جدی ایجاد کنند.

سرهنگ مختاری ادامه داد: مصرف مواد روان‌گردان برای افرادی که دارای زمینه مشکلات روحی و روانی هستند، می‌تواند خطرات بیشتری به همراه داشته باشد و سلامت روان و جسم آنان را تحت تأثیر قرار دهد.

وی با اشاره به افزایش تحقیقات علمی درباره کاربردهای احتمالی سیلوسایبین در حوزه پزشکی خاطرنشان کرد: استفاده پژوهشی و درمانی از این ترکیب در محیط‌های کنترل‌شده و تحت نظارت متخصصان، به هیچ عنوان قابل مقایسه با مصرف خودسرانه و تفریحی این مواد نیست.

سرکلانتر دهم پلیس پیشگیری فاتب در پایان با تأکید بر نقش خانواده‌ها در پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی از والدین خواست با افزایش آگاهی خود درباره مواد روان‌گردان، نظارت و ارتباط مؤثر با فرزندان و آموزش پیامدهای مصرف این مواد، در برابر گرایش نوجوانان و جوانان به مواد مخدر و روان‌گردان مسئولانه عمل کنند.

وی همچنین بر اهمیت آموزش، فرهنگ‌سازی و مراجعه به متخصصان سلامت روان در صورت مشاهده نشانه‌های آسیب روانی تأکید کرد.

ثبت شماره موبایل بیماران دیالیزی ضروری است

بنابر اعلام سازمان تامین اجتماعی، ثبت شماره تلفن همراه بیمار جهت ثبت جلسات دیالیز ضروری است.

به گزارش خبرگزاری مهر، سازمان تامین اجتماعی اعلام کرد: به اطلاع بیمه‌شدگان و بیماران دچار نارسایی مزمن کلیه (دیالیزی) مراجعه کننده به مراکز درمانی ملکی متعلق به تأمین اجتماعی و مراکز درمانی طرف قرارداد می‌رساند که به منظور ثبت جلسات دیالیز باید شماره تلفن همراه به‌نام خود را در سامانه خدمات غیرحضوری این سازمان ثبت یا به‌روزرسانی کنند.

بیمه‌شدگان سازمان تأمین اجتماعی می‌توانند از طریق سامانه خدمات غیرحضوری این سازمان به نشانی es.tamin.ir و منوی تأمین اجتماعی من تغییر شماره موبایل نسبت به ثبت یا به‌روزرسانی شماره تلفن به‌نام خود اقدام کنند.

وقتی «هزینه‌های ارزی» تصمیم مهاجرت را به تأخیر می‌اندازد

مهاجرت در ایستگاه بلاتکلیفی

افزایش نرخ ارز، محدودیت‌های بین‌المللی و دشواری‌های دریافت پذیرش و ویزا، مسیر مهاجرت را برای بسیاری از متقاضیان ایرانی به مسیری پرهزینه و فرسایشی تبدیل کرده است؛ مسیری که در آن برخی پس از سال‌ها تلاش از رفتن منصرف شده‌اند و برخی دیگر همچنان میان امید به مهاجرت و بلاتکلیفی در داخل کشور هستند.

افزایش نرخ ارز و کاهش ارزش پول ملی،هزینه‌های دلاری مهاجرت را برای‌متقاضیان ایرانی به‌شدت سنگین کرده است

در سال‌های اخیر، مهاجرت برای بخشی از جوانان و نیروی کار تحصیل‌کرده ایران، صرفاً تصمیمی برای دستیابی به درآمد بیشتر یا تجربه زندگی در کشوری دیگر نبوده؛ در بسیاری از موارد، به تلاشی برای رسیدن به امنیت شغلی، آرامش اجتماعی و چشم‌اندازی قابل پیش‌بینی از آینده تبدیل شده است. با این حال، این تصمیم خود به مجموعه‌ای از موانع اقتصادی، اداری و بین‌المللی گره خورده است.

به گزارش اقتصادنیوز، محدودیت درآمدهای نفتی و اختلال در تجارت خارجی، زنجیره تأمین و تولید کشور را با چالش مواجه کرده است. علیرضا توکلی‌کاشی، کارشناس بازار سرمایه، معتقد است توقف جریان تجارت خارجی، فراتر از کاهش درآمدهای نفتی، اقتصاد ایران را با تهدیدهای جدی مواجه می‌کند؛ تهدیدی که می‌تواند از تعطیلی کارخانه‌ها تا کمبود کالاهای اساسی و ناآرامی‌های اجتماعی امتداد یابد.

افزایش نرخ ارز و کاهش ارزش پول ملی، هزینه‌های دلاری مهاجرت را برای متقاضیان ایرانی به‌شدت سنگین کرده است. در کنار آن، محدودیت‌های بین‌المللی، دشواری دسترسی به خدمات آموزشی و آزمون‌های زبان، تغییر سیاست‌های مهاجرتی کشورهای مقصد و طولانی شدن روند بررسی پرونده‌ها، بخشی از متقاضیان را در وضعیتی بلاتکلیف قرار داده است؛ وضعیتی که در آن نه امکان ادامه مسیر با اطمینان وجود دارد و نه بازگشت به برنامه‌های زندگی در داخل کشور به‌سادگی امکان‌پذیر است.

روایت افرادی که اقتصادنیوز در مسیر مهاجرت با آنها گفت‌وگو کرده، تصویری از همین بلاتکلیفی ارائه می‌دهد. برخی پس از بررسی گزینه‌های مختلف و محاسبه هزینه‌ها، از ادامه مسیر تحصیلی منصرف شده‌اند؛ برخی با وجود صرف هزینه‌های قابل‌توجه، همچنان در انتظار تعیین تکلیف پرونده خود هستند و برخی دیگر پس از چند سال تلاش، به دلیل موانع مالی و محدودیت‌های موجود، عملاً از ادامه برنامه مهاجرت بازمانده‌اند.

از رؤیای زندگی بهتر تا محاسبه هزینه‌های مهاجرت

یکی از زوج‌هایی که تصمیم به مهاجرت تحصیلی گرفته بودند، نگرانی از شرایط اقتصادی، نبود آرامش و احساس ناامنی را از دلایل اصلی این تصمیم عنوان می‌کنند. آنها ابتدا قصد داشتند از مسیر تحصیلی اقدام کنند، اما با وجود برخورداری همسرشان از رزومه تحصیلی مناسب، رقابت برای پذیرش و دشواری‌های این مسیر باعث شد برنامه خود را تغییر دهند. در ادامه نیز با بررسی هزینه‌ها و تأثیر نوسانات نرخ ارز، به این نتیجه رسیدند که ادامه مسیر تحصیلی ممکن است آنها را با مشکلات مالی جدی مواجه کند.

این زوج در نهایت تصمیم گرفتند برنامه مهاجرت تحصیلی را متوقف کنند و فعلاً بر مسیر اولیه خود متمرکز شوند. با این حال، آینده همچنان برای آنها نامطمئن است. به گفته این متقاضی، امیدوار است همسرش بتواند پذیرش تحصیلی همراه با بورس دریافت کند، اما احتمال محقق نشدن این برنامه را نیز در نظر گرفته‌اند و به همین دلیل تصمیم گرفته‌اند هم‌زمان مسیرهای جدیدی را در داخل کشور امتحان کنند. او تأثیر این بلاتکلیفی را در یک جمله خلاصه می‌کند: «حسرت داشتن یک زندگی نرمال و باکیفیت».

هزینه ۱۰۰ هزار دلاری و دو سال انتظار برای مهاجرت

روایت یک متقاضی دیگر، ابعاد متفاوتی از موانع مهاجرت را نشان می‌دهد. او که به همراه همسرش از مسیر استارتاپ ویزای کانادا اقدام کرده، به اقتصادنیوز می‌گوید با وجود دریافت تأییدیه لازم برای استارتاپ، تغییر سیاست‌های دولت کانادا در قبال این نوع ویزا باعث شده است پرونده آنها همچنان به اداره مهاجرت ارسال نشود.

این زوج حدود دو سال درگیر فرایند مهاجرت بوده‌اند و بنا بر اعلام این متقاضی، تاکنون حدود ۱۰۰ هزار دلار برای این مسیر هزینه کرده‌اند. با وجود گذشت یک سال از دریافت تأییدیه استارتاپ، مراحل بعدی متوقف مانده و آنها همچنان نمی‌دانند چه زمانی وضعیت پرونده‌شان مشخص خواهد شد.

این متقاضی می‌گوید انگیزه اولیه مهاجرت برای او بیش از آنکه افزایش درآمد باشد، دستیابی به کیفیت زندگی بهتر بود. با این حال، طولانی شدن روند مهاجرت، شرایط را تغییر داده است. او حتی در صورت دریافت ویزا نیز ممکن است به دلیل فشار مالی ناشی از تأمین ارز موردنیاز برای زندگی در کشور مقصد، ناچار به تعویق انداختن زمان خروج شود.

در این میان، بلاتکلیفی مهاجرت بر تصمیم‌های مهم زندگی این زوج نیز اثر گذاشته است. آنها فرزندآوری را دست‌کم برای پنج سال آینده از برنامه‌های خود خارج کرده‌اند تا ابتدا وضعیت مهاجرت و آینده زندگی‌شان مشخص شود. این متقاضی می‌گوید اگر شرایط سیاسی و اقتصادی ایران بهبود پیدا کند، حتی ممکن است از مهاجرت دائمی صرف‌نظر کنند و پس از مدتی زندگی در خارج از کشور به ایران بازگردند.

چهار سال انتظار؛ وقتی مهاجرت به مانعی برای برنامه‌ریزی زندگی تبدیل می‌شود

روایت متقاضی دیگری نشان می‌دهد که مهاجرت چگونه می‌تواند به پروژه‌ای چندساله تبدیل شود و در همین مدت، بخش‌های مختلف زندگی افراد را تحت تأثیر قرار دهد.

او می‌گوید هدف اولیه‌اش از مهاجرت، دستیابی به درآمد بیشتر و در نتیجه کیفیت زندگی بهتر بوده است. به اعتقاد او، با توجه به رشته تحصیلی و نوع فعالیت شغلی‌اش، امکان کسب درآمد بالاتر و تجربه فشار کاری کمتر در خارج از ایران وجود دارد. آزادی بیشتر و فراهم شدن محیط فرهنگی مناسب‌تر برای فرزندی که در آینده ممکن بود داشته باشد نیز از دیگر انگیزه‌های او بوده است.

با این حال، نخستین مانع در مسیر مهاجرت، نداشتن مدرک زبان بوده و در ادامه، افزایش هزینه‌های ارزی نیز به این مشکلات اضافه شده است. او می‌گوید اکنون انتخاب‌هایش برای کشورهای مقصد محدودتر شده و فشار روانی و اقتصادی ناشی از این وضعیت، انگیزه ادامه مسیر را کاهش داده است.

به گفته این متقاضی، آماده شدن برای آزمون زبان به زمان و تمرکز نیاز دارد، اما او نمی‌تواند برای مطالعه و آمادگی آزمون از شغل خود استعفا دهد؛ چراکه از دست دادن شغل، در شرایطی که آینده مهاجرت نیز مشخص نیست، ریسک بزرگی محسوب می‌شود. به این ترتیب، فرد میان حفظ شغل فعلی و اختصاص زمان به مسیری که شاید آینده‌اش را تغییر دهد، گرفتار شده است.

این بلاتکلیفی تنها به برنامه شغلی محدود نمانده و فرزندآوری را نیز به تعویق انداخته است. او حدود چهار سال است که درگیر فکر و برنامه مهاجرت است و در این مدت برای بررسی شرایط کشورهای اطراف نیز چند سفر داشته است. با این حال، اکنون می‌گوید امید چندانی به ماندن و بازسازی زندگی در ایران ندارد و در عین حال، مسیر مهاجرت نیز برایش دشوارتر از گذشته شده است.

وقتی حتی گرفتن مدرک زبان به یک مانع اقتصادی تبدیل می‌شود

تجربه یک متقاضی دیگر که چند سال برای مهاجرت تحصیلی برنامه‌ریزی کرده، نشان می‌دهد موانع مهاجرت تنها به تأمین هزینه‌های اصلی خروج از کشور محدود نمی‌شود. او که دارای مدرک کارشناسی ارشد است، از سال‌ها پیش با هدف ادامه تحصیل در دانشگاهی معتبر در خارج از کشور، مسیر مهاجرت را دنبال کرده است.

این متقاضی پس از پایان دوره سربازی، برای دریافت مدارک تحصیلی و آماده شدن برای آزمون آیلتس اقدام کرده است. با این حال، محدودیت در برگزاری آزمون‌های زبان در داخل کشور و افزایش هزینه‌ها، برنامه او را با دشواری مواجه کرده است. در مقطعی که آزمون آیلتس در ایران با محدودیت‌هایی در شیوه برگزاری روبه‌رو شد، او ناچار بود هزینه سفر به کشورهایی مانند ترکیه یا ارمنستان را نیز برای شرکت در آزمون محاسبه کند؛ هزینه‌ای که با توجه به سطح درآمدش، تأمین آن آسان نبود.

او سرانجام در آزمون آیلتس شرکت کرد و نمره کل ۶ گرفت، اما معتقد است شرایط نامناسب جسمی و استرس روز آزمون بر عملکردش در بخش درک مطلب اثر گذاشت. پس از آن نیز با وجود مکاتبه با چند دانشگاه خارجی، همچنان برای تکمیل شرایط پذیرش با مشکل مواجه بود. به گفته او، یکی از دانشگاه‌های آلمان بیشتر شرایط موردنیازش را تأیید کرده بود، اما نداشتن نمره زبان موردنیاز مانع نهایی شدن پذیرش شد.

با این حال، مشکل اصلی در ادامه مسیر، تأمین تمکن مالی بود. این متقاضی می‌گوید با محاسبه هزینه‌های موردنیاز برای ارائه تمکن مالی و تأمین مخارج اولیه زندگی در کشور مقصد، به این نتیجه رسیده که حتی در صورت دریافت پذیرش نیز امکان تأمین منابع لازم را ندارد.

او معتقد است افزایش نرخ ارز، مسیری را که پیش‌تر با پس‌انداز یا کمک گرفتن از دیگران قابل تصور بود، اکنون به گزینه‌ای بسیار دور از دسترس تبدیل کرده است. از نگاه او، مهاجرت بدون برخورداری از پشتوانه مالی کافی می‌تواند به انتقال فرد از یک وضعیت دشوار به نوع دیگری از بی‌ثباتی در کشور مقصد منجر شود.

این متقاضی که اکنون دوباره به فعالیت کاری بازگشته، می‌گوید هنوز با انجام فعالیت‌های پژوهشی تلاش می‌کند راهی برای مهاجرت پیدا کند، اما نسبت به گذشته امید کمتری دارد. به اعتقاد او، هم شرایط داخلی و هم محدودیت‌های بیرونی، مسیر خروج را دشوار کرده‌اند.

از گپ تحصیلی تا نگرانی برای آینده فرزند؛ هزینه‌هایی فراتر از پول

روایت یک متقاضی دیگر که حدود یک سال و نیم برای مهاجرت تحصیلی تلاش کرده، نشان می‌دهد هزینه‌های این تصمیم تنها به مخارج ارزی و مدارک موردنیاز محدود نیست. او نداشتن امنیت شغلی، کیفیت زندگی و نگرانی از آینده فرزند را از مهم‌ترین دلایل تصمیم خود برای مهاجرت می‌داند.

به گفته او، مهاجرت قرار بود فرصتی برای دستیابی به زندگی ایده‌آل‌تر و آینده‌ای باثبات‌تر باشد؛ آینده‌ای که بتواند در آن با اطمینان بیشتری برای خود و خانواده‌اش برنامه‌ریزی کند. این نگرانی تا جایی پیش رفته که حتی نسبت به فرزندآوری در ایران نیز تردید دارد؛ چراکه به اعتقاد او، آینده کودکی که در چنین شرایطی متولد می‌شود، با تضمین روشنی همراه نیست. اما در مسیر مهاجرت تحصیلی، دو مانع اصلی پیش روی او قرار گرفت: افزایش نرخ ارز و دشواری ارتباط با دانشگاه‌ها و استادان خارجی به دلیل مسائل سیاسی. او می‌گوید مکاتبه با استادان دانشگاه‌های مقصد و دریافت پاسخ از آنها به‌سادگی امکان‌پذیر نبوده و این موضوع روند گرفتن پذیرش را دشوارتر کرده است.

این متقاضی که برای دریافت مدرک تافل، مکاتبه‌های دانشگاهی و تدوین پروپوزال زمان و انرژی زیادی صرف کرده، می‌گوید شرایط جنگی کشور در سال گذشته نیز روند برنامه‌ریزی‌شده او را مختل کرده و باعث توقف فرایند مهاجرت شده است.

از نگاه او، افزایش قیمت دلار یکی از عوامل اصلی انصراف موقت از مهاجرت بوده است. او اکنون تصمیم گرفته در ایران بماند و منتظر تغییر شرایط اقتصادی و سیاسی باشد؛ هرچند مشخص نیست این انتظار تا چه زمانی ادامه پیدا کند.

این متقاضی همچنین به مسئله‌ای اشاره می‌کند که در مسیر مهاجرت تحصیلی برای بسیاری از افراد اهمیت دارد: گذشت زمان و افزایش گپ تحصیلی. به گفته او، هرچه زمان بیشتری از پایان تحصیلات بگذرد، ادامه مسیر مهاجرت تحصیلی دشوارتر می‌شود و فرصت‌های پیشین ممکن است از دست بروند. به این ترتیب، توقف مهاجرت فقط به معنای عقب افتادن یک برنامه نیست، بلکه می‌تواند به کاهش شانس تحقق آن در آینده نیز منجر شود.

بلاتکلیفی مهاجرت؛ تعلیق زندگی در داخل کشور

آنچه از مجموع این روایت‌ها به دست می‌آید، این است که هزینه مهاجرت تنها به مخارج دریافت پذیرش، ویزا، آزمون زبان یا تأمین تمکن مالی محدود نمی‌شود. در بسیاری از موارد، متقاضیان سال‌ها از زمان، انرژی و منابع مالی خود را صرف آماده‌سازی برای خروج از کشور می‌کنند؛ در حالی که نتیجه این تلاش‌ها همچنان به متغیرهایی وابسته است که کنترل چندانی بر آنها ندارند.

برای برخی، افزایش نرخ ارز به معنای کنار گذاشتن برنامه‌ای است که پیش‌تر امکان تحقق آن وجود داشت. برای برخی دیگر، تغییر سیاست‌های کشورهای مقصد یا توقف بررسی پرونده‌ها، هزینه‌های انجام‌شده را به سرمایه‌ای معلق تبدیل کرده است. در این میان، کسانی هم هستند که هنوز از نظر اداری در مسیر مهاجرت قرار دارند، اما از نظر اقتصادی توان ادامه دادن آن را از دست داده‌اند.

پیامد این وضعیت تنها به مهاجرت نکردن محدود نمی‌شود. تعویق فرزندآوری، عقب انداختن تصمیم برای خرید مسکن، ناتوانی در تغییر شغل، کاهش انگیزه برای سرمایه‌گذاری و دشواری برنامه‌ریزی بلندمدت، بخشی از اثراتی است که در روایت این افراد دیده می‌شود.

در واقع، مهاجرت برای این گروه از متقاضیان به تصمیمی تبدیل شده که نه می‌توانند به‌سادگی از آن عبور کنند و نه قادرند با اطمینان آن را به سرانجام برسانند. آنها سال‌ها برای ساختن آینده‌ای متفاوت تلاش کرده‌اند، اما اکنون با افزایش هزینه‌ها و محدود شدن فرصت‌ها، ناچارند میان ادامه مسیری پرهزینه و بازگشت به زندگی‌ای که پیش‌تر از آن رضایت نداشته‌اند، انتخاب کنند.

شاید مهم‌ترین وجه مشترک این روایت‌ها، نه صرفاً میل به ترک کشور، بلکه از دست رفتن امکان برنامه‌ریزی برای آینده باشد؛ وضعیتی که در آن مهاجرت به رؤیایی پرهزینه و ماندن به انتخابی همراه با تردید تبدیل شده است.

اخبار

پاییز پربارش هم تضمین‌کننده پایان خشکسالی نیست

منابع آبی ایران همچنان زیر فشار

بارش‌های اخیر و پیش‌بینی پاییز پربارش‌تر به معنای پایان خشکسالی و ورود ایران به دوره ترسالی نیست.

بارندگی‌های اخیر و پیش‌بینی پاییزی پربارش‌تر از حد نرمال، امید به پایان خشکسالی را افزایش داده است؛ اما رئیس مرکز ملی خشکسالی و مدیریت بحران هواشناسی تأکید می‌کند که یک فصل پربارش نمی‌تواند نشانه آغاز ترسالی باشد و ایران همچنان با هفتمین سال متوالی خشکسالی و تشدید کم‌آبی روبه‌رو است.

احد وظیفه، رئیس مرکز ملی خشکسالی و مدیریت بحران سازمان هواشناسی، در گفت‌وگو با خبرآنلاین با رد این برداشت که بارندگی‌های اخیر نشانه پایان خشکسالی و آغاز دوره ترسالی در ایران است، گفت: خشکسالی‌ها تحت تأثیر گردش‌های بزرگ‌مقیاس جوی و اقلیمی قرار دارند و نمی‌توان صرفاً بر اساس بارندگی یک فصل یا حتی یک زمستان نتیجه گرفت که کشور وارد دوره ترسالی شده است. او ادامه داد: ممکن است یک فصل پربارش داشته باشیم و حتی بهار نیز بارندگی مناسبی را تجربه کنیم، اما هیچ تضمینی وجود ندارد که سال بعد هم شرایط خوبی داشته باشد. حتی ممکن است سال آینده یکی از خشک‌ترین سال‌های کشور باشد و از حالا نمی‌توان درباره وضعیت آن با قطعیت پیش‌بینی کرد.

وظیفه با اشاره به روند خشکسالی در سال‌های گذشته افزود: موضوعی که تقریباً می‌توان با اطمینان درباره آن صحبت کرد، افزایش گستره و شدت خشکسالی‌ها و بیشتر شدن دفعات وقوع آن‌هاست. اگر وضعیت بارندگی را تا پیش از بارش‌های اخیر بررسی کنیم، کشور هفتمین سال پیاپی خشکسالی را تجربه کرده است.

او تأکید کرد: با وجود پیش‌بینی پربارش‌تر بودن پاییز امسال، منابع آبی کشور همچنان در معرض تهدید هستند و وضعیت مناسبی ندارند. بنابراین نباید با رندگی‌های مقطعی موجب خوش‌بینی بیش از اندازه درباره وضعیت منابع آب شود.

تأمین بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان تجهیزات سرمایه‌ای برای بیمارستان‌های کهگیلویه و بویراحمد

فهیمه صفدری، خبرنگار یاسوج-رئیس دانشگاه علوم پزشکی یاسوج از تأمین و ورود بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان تجهیزات سرمایه‌ای مورد نیاز بیمارستان‌های کهگیلویه و بویراحمد خبر داد و گفت: این تجهیزات در راستای اجرای مصوبات سفر معاون درمان وزیر بهداشت به استان و با هدف تقویت زیرساخت‌های درمانی و ارتقای کیفیت خدمات‌رسانی به بیماران تأمین شده است.

سیده رقیه پناهی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کهگیلویه و بویراحمد، اظهار کرد: در پی رایزنی‌های انجام‌شده با وزارت بهداشت و پیگیری‌های مستمر معاونت درمان دانشگاه، تجهیزات سرمایه‌ای مورد نیاز بیمارستان‌های استان با اعتباری بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان تأمین و وارد استان شده است. وی با اشاره به انجام نیازسنجی تجهیزات مورد نیاز مراکز درمانی در جریان سفر دکتر سجاد رضوی، معاون درمان وزیر بهداشت، به استان افزود: تأمین این تجهیزات در راستای پیگیری و اجرای مصوبات این سفر انجام شده و خوشبختانه بخش مهمی از این مصوبات در مسیر تحقق و اجرا قرار گرفته است.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی یاسوج تصریح کرد: تجهیزات تأمین‌شده متناسب با نیاز مراکز درمانی، میان بیمارستان‌های مختلف استان توزیع خواهد شد تا زمینه ارتقای امکانات درمانی و بهبود کیفیت ارائه خدمات به بیماران فراهم شود. پناهی همچنین با قدردانی از حمایت‌های دکتر محمدرضا ظفرقندی، وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، از همکاری و پیگیری‌های دکتر سجاد رضوی، معاون درمان وزیر بهداشت، و حمایت مجموعه وزارت بهداشت از دانشگاه علوم پزشکی یاسوج قدردانی کرد. وی تأکید کرد: حمایت‌های وزارت بهداشت و پیگیری مصوبات سفرهای مسئولان ملی، نقش مؤثری در تأمین نیازهای تجهیزاتی، تقویت زیرساخت‌های درمانی و ارتقای سطح خدمات سلامت در استان کهگیلویه و بویراحمد دارد.

سه هفته زودتر وارد موج آنفلوانزا شده‌ایم

کرونا و آنفلوانزا؛ فراتر از آستانه هشدار بالا

مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت از فعالیت همزمان کووید_۱۹ و آنفلوآنزا برای سومین هفته متوالی خبر داد و بر رعایت پروتکل‌های بهداشتی تاکید کرد.

به گزارش ایسنا، بنابر اعلام مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت و داده‌های نظام مراقبت دیده‌وری تنفسی، دو پاتوژن تنفسی (آنفلوآنزا و کووید_۱۹) در هفته سی‌وسوم سال جاری (منتهی به ۱۶ آبان)، نسبت موارد دارای علائم عفونت‌های تنفسی در مراجعان سرپایی و بستری نسبت به هفته گذشته افزایش یافته است؛ به نحوی که ۹.۱ درصد از مراجعین سرپایی دارای علائم شبه آنفلوانزا "ILI" و ۱۳.۴ درصد از مراجعین بستری دارای علائم تنفسی شدید "SARI" هستند. میزان عفونت‌های تنفسی مراجعان سرپایی و بستری در هفته گذشته به ترتیب ۸.۷ و ۱۳.۳ درصد بود.

موارد کرونا و آنفلوانزا؛ بالاتر از آستانه هشداربالا

نسبت نمونه‌های مثبت آنفلوانزا از هفته سی‌ویکم سال جاری، آستانه هشدار بالا را پشت سر گذاشته است؛ با شیب تندی افزایش و به ۲۲.۵ درصد رسیده که بیش از ۲ برابر آستانه هشدار بالا است. با توجه به اینکه این نسبت طی هفته سی‌وچهارم در سال گذشته از آستانه هشدار بالا در مقیاس کشوری عبور کرده بود؛ می‌توان گفت که امسال کشور سه هفته زودتر از سال قبل، وارد موج آنفلوانزا شده است.

اگرچه نسبت نمونه‌های مثبت از نظر کووید_۱۹نسبت به هفته گذشته کاهش چشمگیری نشان می‌دهد و به ۱۳.۳ درصد رسیده اما همچنان بالاتر از آستانه هشدار بالا قرار دارد. این نسبت در بیماران سرپایی ۴.۶ درصد و برای بیماران بستری نیز ۲۳.۲ درصد که به مراتب در مقایسه با بیماران سرپایی بیشتر است.

تداوم همزمانی عبور نسبت نمونه های مثبت دو پاتوژن تنفسی (آنفلوانزا و کووید-۱۹) از آستانه هشدار بالا، ضرورت تشدید اقدامات پیشگیرانه و مراقبتی را ایجاب می کند؛ بنابراین علاوه بر تقویت مراقبت و اطلاع‌رسانی عمومی، استفاده از ماسک، حداقل در بخش های پرخطر و با احتمال بالای انتقال در بیمارستان‌ها و مراکز درمانی، همچنین مراکز تجمعی پرخطر مانند آسایشگاه‌های سالمندان و وسایل نقلیه عمومی می‌بایست در دستور کار قرار گیرد.

براساس داده‌های نظام مراقبت غیردیده‌وری آزمایشگاهی، در هفته سی‌وسوم سال جاری، در مجموع ۷۵۵۸ نمونه تنفسی (۹۶.۷ درصد از بیماران بستری اخذ شده) در آزمایشگاه‌های مولکولی دانشگاه‌های علوم‌پزشکی کشور آزمایش شده که ۹۸۷ مورد آنفلوانزا مثبت بوده که معادل ۱۳.۱ درصد است.

۶۷.۶ درصد موارد مثبت آنفلوآنزا را تایپ B تشکیل می‌دهد و همچنان تایپ غالب به حساب می‌آید. آنفلوآنزا نوع A، تایپ غالب در مقطع زمانی مشابه در سال گذشته بود. ۵۲.۵ درصد موارد مثبت آنفلوانزا به گروه سنی کودکان تعلق دارد؛ ۷.۹ درصد موارد مثبت آنفلوانزا برای گروه سنی کمتر از ۲ سال است. همچنین گروه‌های سنی (۲ تا ۵ سال) و (۶ تا ۱۵ سال) به ترتیب ۱۵.۷ و ۲۸.۹ درصد از موارد مثبت آنفلوآنزا را به خود اختصاص داده‌اند.

استان‌های بوشهر با ۵۱، کردستان ۳۲.۶، چهارمحال و بختیاری ۲۸.۳، کهگیلویه و بویر احمد ۲۸.۱، خوزستان ۲۴.۲، لرستان ۲۲.۵، کرمان ۲۲.۲، خراسان جنوبی ۲۰.۵، خراسان رضوی ۱۸.۴، فارس ۱۵.۸، سیستان و بلوچستان ۱۵، خراسان شمالی ۱۴.۵، همدان ۱۳.۹ و کرمانشاه ۱۱.۳ درصد مثبت آنفلوآنزا بالاتر از آستانه هشدار قرار دارند. همچنین استان‌های یزد با ۹.۷، سمنان، آذربایجان شرقی، گیلان، هرمزگان، اصفهان ۹.۵، تهران ۹.۳، آذربایجان غربی ۹.۲، البرز ۷.۳ و مازندران با ۶.۹ درصد مثبت آنفلوآنزا بالاتر از آستانه هشدار پایین قرار دارند.

تمامی ۸۵ نمونه PCR+ کووید-۱۹ که طی ماه گذشته تحت آزمایش توالی یابی ژنتیکی قرار گرفتند(شامل ۴۷ نمونه مربوط به شهریور ماه و ۳۸ نمونه مربوط به ماه مهر)، متعلق به سویه اومیکرون و زیررده XFG بوده‌اند. در میان نمونه‌های سه ماه گذشته کشور، واریانت جدیدی به نام XHA شناسایی شده است. این زیر رده، در ماه های شهریور و مهر سال جاری به ترتیب ۱۳ ، ۲۳.۷ درصد موارد را تشکیل می‌دهد. این واریانت نوترکیب، که در تاریخ ۲۳ ژوئن ۲۰۲۶ به فهرست دودمان‌های Pango اضافه شده و حاصل نوترکیبی دو دودمان ۱.۱.۱.RV و ۲.TB است.

صرف ثبت یک دودمان جدید در Pango به معنای آن نیست که آن دودمان از نظر بهداشت عمومی اهمیت ویژه ای پیدا کرده یا ویژگی های نگران کننده ای دارد. اگرچه نوترکیبی ژنتیکی می تواند موجب ایجاد ترکیب جدیدی از جهش ها شود؛ اما این موضوع به خودی خود به معنی افزایش قابلیت انتقال نیست. برای اثبات افزایش قابلیت انتقال باید مواردی مانند افزایش پایدار سهم واریانت در توالی‌های ژنومی طی چند هفته متوالی، افزایش مزیت رشد نسبی آن در مقایسه با واریانت های هم زمان، شواهد اپیدمیولوژیک از گسترش

خوشه های انتقال و بررسی ویژگی های اتصال پروتئین Spike به گیرنده ACE۲ مدنظر قرار گیرد. در حال حاضر، شواهد رسمی کافی برای انتقال بیشتر این واریانت وجود ندارد. همچنین اطلاعات کافی برای نتیجه‌گیری درباره فرار ایمنی یا کاهش اثربخشی واکسن وجود ندارد. ارزیابی این موضوع به بررسی مواردی مانند تغییرات اسیدآمینه ای در پروتئین Spike، تغییرات در نواحی RBD و NTD، نتایج آزمایش‌های خنثی‌سازی با سرم افراد واکسینه شده، نتایج خنثی سازی با سرم افراد دارای سابقه عفونت و و اثربخشی واکسن‌ها در پیشگیری از بستری و بیماری شدید مورد بررسی قرار گیرد.

